

សង្ឃៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេម្មយរយសាមសិបមួយ

ការបរិកបង្ហាញអំពីកុរណាត៍តម្រូវឱ្យមានន័យ៖ ការភ្ជាប់ចំណុចទាំងឡាយពីរ
រវាង៖ទៅកាន់សភាពការណ៍ជាក់ស្តែងបច្ចុប្បន្នន

Jeff Pippenger

2024-03-12

នៅក្នុងអត្ថបទមុនៗ យើងបានកំណត់ថា ពួកមីល្លេនេរីយ៉ាត៍បានទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេកំពុងបំពេញតាមបុរេប្រវត្តិបំបែកពីពុទ្ធិសាសនាដ៏ធំ ហេតុអ្វី ដំណាក់កាល
និងអសេគោល ដំណាក់កាលទីបី ខនីម្មកម្ម ដល់ខនីម្មកម្មប្រាំបី។

ខនីម្មកម្មនេះនៅក្នុងអសេគោលបញ្ញត្តិថា

នូវពេលវេលាទាំងនេះត្រូវបានបំពេញយ៉ាងពេញលេញនៅក្នុងក្រុមនោះ នោះ

«ផលនៃគ្រប់ទស្សនៈ» នឹងត្រូវបានបំពេញ។ បងស៊ី វ៉ាយត៍

ក៏បានលើកឡើងអំពីហេតុអ្វីបានជាដូច្នេះ។

«នៅក្នុងអត្ថបទពីររយៈ សង្ឃៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមកជួបគ្នា

ហើយបញ្ចប់នៅទីនេះ។ នៅទីនេះគឺជាផ្នែកនៃបញ្ជីសង្ឃៀវភៅដានីយ៍លៃ។

មួយជាទំនាយ; មួយទៀតជាការបរិកសម្មតិ។ សង្ឃៀវភៅនៃសៀវភៅបិទគ្នា

មិនមែនជាអត្ថបទពីររយៈទេ។

ប៉ុន្តែផ្នែកនៃនេះនៃទំនាយរបស់ដានីយ៍លៃដែលទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ។

ទេវតាបានបង្ហាញថា ‘ប៉ុន្តែដោយ ដានីយ៍លៃអើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ

ហើយបិទគ្នាសង្ឃៀវភៅនេះទុក រហូតដល់គ្រប់ចុងបញ្ចប់។’ ដានីយ៍លៃ 12:4។»

កិច្ចការនៃពួកសាវ័ក, 585.

រឿងបុរេប្រវត្តិបំបែកពីកុរណាត៍ដំបូង

ត្រូវបានផ្តើមឡើងដោយការបំបែកពីកុរណាត៍ដំបូង

នៅក្នុងពេលវេលានៃការបិទគ្នារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រ

ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

ហើយបញ្ចប់នៅពេលដែលទ្រព្យសម្បត្តិបិទចំពោះកុរណាត៍ដំបូងខ្មែរនៅទីនោះ។

នូវពេលវេលាបំបែកដោយទីតាំងដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

ក្នុងអំឡុងពេលបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ ផលប៉ះពាល់នៃគ្រប់និមិត្តរូបទាំងអស់

ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងពាក្យថា «សង្ឃៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ ជួបគ្នា

ហើយបញ្ចប់»។

នៅក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានស្តាប់នាមូលដ្ឋាននៃការយល់ដឹងមួយ

ដើម្បីបង្ហាញឱ្យបានច្បាស់ពីបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រខាងក្រៅ ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខនីម្មកម្មស៊ីប

នៃដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១

ដែលកំណត់ឱ្យបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រនយោបាយនៃស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋរបស់ស្រុកនៃដី។ បុរេប្រវត្តិសាស្ត្រនេះរត់ប្រហុយជាមួយនឹងបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រខាងសាសនានៃស្ថានភាពស្រុកនៃស្ថានភាពស្រុក

របស់ស្រុកនៃដី។ យើងបានកំណត់អត្ថបទសង្ខេបណាមួយពីយុទ្ធសាស្ត្រនៃដីនេះ។

អំពីស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋរបស់ស្រុកនៃដី

ហើយកំពុងដាក់ខ្លួនទៅក្នុងនោះទៅលើបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍

ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលវេលានៃបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩។

រយៈពេលពុយការណ៍នៃសក្តិសាហាវពិផនៃដី ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1776 ហើយបានបញ្ចប់នៅពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798 នោះ ជាបន្ទាប់ពីដដែលយើងមានបំណងប្រើ ក្នុងការពុយយាមនាំយកបន្ទាប់ទាំងអស់ដដែលកំពុង មានឥទ្ធិពលនៃពេលនេះឲ្យមកជួបជុំគ្នា។ រយៈពេលពីឆ្នាំ 1776 ដល់ 1798 មានសញ្ញាសម្គាល់នៃអាល់ហ្វា និង អូមហេតា ពីព្រោះវាចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយសកម្មភាពនីតិបញ្ញត្តិ ដដែលជាការនិយាយរបស់ជាតិមួយ។

«ការនិយាយរបស់ជាតិនោះ គឺជាសកម្មភាពរបស់អាជ្ញាធរនីតិបញ្ញត្តិ និងតុលាការរបស់វា»។ The Great Controversy, 443.

លក្ខខណៈសំខាន់មួយនៃសក្តិសាហាវពិផនៃដីគឺការនិយាយរបស់វា។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាឯកសារដ៏ទៃភាពមួយ ដដែលបានបើកទូរសម្រាប់សេរីភាពខាងសាសនា និងសេរីភាពខាងនយោបាយ ហើយដោយការផ្ទេរដូចនោះ វាបានលេចមកហាក់ "ទឹកជំនន់" នៃការបៀតបៀន ដដែលស្ថិតនៅទាំងឡាយនៃអឺរ៉ុប និងព្រះវិហារកាតូលិកបានបន្តប្រព្រឹត្តិអស់ជាច្រើនសតវត្សរ៍មកហើយ។

ហើយសក្តិសាហាវពិផនៃដីបានបញ្ចេញទឹកចេញពីមាត់របស់វា ដូចជាទឹកជំនន់ តាមក្បាលស្តុកនោះ ដើម្បីឲ្យនាងត្រូវទឹកជំនន់នាំយកទៅ។ ហើយផែនដីបានជួយស្តុកនោះ ហើយផែនដីបានបើកមាត់របស់ខ្លួន ហើយលេចទឹកជំនន់ដដែលនាគបានបញ្ចេញចេញពីមាត់របស់វា។ វិវរណៈ 12:15, 16.

នៅចុងបញ្ចប់នៃជួជកាលរបស់សក្តិសាហាវពិផនៃដី ក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃនាយព្រះគម្ពីរ វានឹងនិយាយមុតងទៀត ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ វានឹងនិយាយដូចជានាគ ដោយបង្កប់អនុវត្តច្បាប់ចុងអែទីតុយ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញសក្តិសាហាវពិផនៃដី; ហើយវាមានសុន្ទរដ៏ដូចជាកូនចៀម ហើយវានិយាយដូចជានាគ។ វិវរណៈ 13:11។

សក្តិសាហាវពិផនៃដីបានចាប់ផ្តើមឡើងជានគរទីប្រាំមួយនៅឆ្នាំ 1798 នៅពេលដែលសម្តេចប៉ាបគ្រូហានដកហូតអំណាចរបស់ខ្លួន។

«ហើយនៅពេលដែលអំណាចសម្តេចប៉ាប គ្រូហានដកហូតកម្លាំងរបស់ខ្លួន ហើយគ្រូហានបង្កប់បញ្ញត្តិការបៀតបៀន យ៉ូហានបានឃើញអំណាចថ្មីមួយកំពុងកើនឡើង ដើម្បីបង្កើនសំឡេងរបស់នាគ ហើយបន្តការងារដ៏សាហាវយោធា និងការប្រមាថព្រះដូចគ្នានោះទៅមុខទៀត។ អំណាចនេះ ដដែលជាអំណាចចុងក្រោយដែលនឹងផ្ទុះឡើងមកប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំ និងកុរិយានីយរបស់ព្រះ គ្រូហានគំណាងដោយសក្តិសាហាវពិផនៃដីដូចកូនចៀម។» Signs of the Times, November 1, 1899.

នៅឆ្នាំ ១៧៩៨ នៅពេលដែលអំណាចសម្តេចប៉ាបបានទទួល "របៀបដ៏សាហាវ" របស់ខ្លួន សហរដ្ឋអាមេរិកបាននិយាយ ហើយដូចដែលតែងតែមានជានិច្ចជាមួយនឹង អាល់ហ្វា និង អូមហេតា ការនិយាយនៃដើមបានបង្ហាញជាមុនអំពីការនិយាយនៅចុងបញ្ចប់។ ច្បាប់ Alien and Sedition Acts គ្រូហានប្រកាសឲ្យមានអានុភាពជាច្បាប់នៅឆ្នាំ ១៧៩៨ ដោយបង្ហាញជាមុនអំពីច្បាប់ទាំងឡាយដែលគ្រូហានអនុវត្តនៅចុងបញ្ចប់

ដើម្បីបដិសេធសុរាបញ្ញាអនុតោបុរសេន៍ខុសច្បាប់ និងបុរេនុវត្តសុរាបញ្ញា។

រយៈកាលដែលយើងកំពុងពិចារណាចាប់ពីឆ្នាំ 1776 ដល់ 1798

មានសញ្ញាសម្គាល់របស់អាណានិគម និងអ្នកបោកបញ្ឆោត ពីព្រោះវាកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការ «និយាយ» របស់សេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យនៃដើម ដដែលជាគំរូតំណាងដល់ច្បាប់ Alien and Sedition Acts នៃឆ្នាំ 1798។ នៅកណ្តាលរយៈកាលនោះ

អនុក្រឹត្យបង្កបង្កើននូវសេរីភាពសហរដ្ឋអាមេរិក។

រយៈកាលនោះផ្តល់នូវការកំណត់ព្រឹត្តិការណ៍មួយអំពីការគ្រប់គ្រងរបស់សក្តិវិធីនៃដី

ព្រោះវាចាប់ផ្តើមនិយាយដូចជាកូនចៀម

ប៉ុន្តែរយៈកាលនោះបញ្ចប់ដោយច្បាប់ដែលកំណត់ឲ្យនាគ។ ប៉ុន្តែ

ដូចជាករណីដែលកើតឡើងជាញឹកញាប់ ការចាប់ផ្តើម

និងការបញ្ចប់របស់អ្វីមួយសរុបគ្នាជាមួយនឹងភាពទុរយុត្តិធម៌។

សញ្ញាសម្គាល់ដំណាក់កាលទីមួយនៃរយៈកាលនោះ

គួរឲ្យមានកំណត់នៅក្នុងសញ្ញាសម្គាល់ដំណាក់កាលចុងក្រោយ

ហើយសញ្ញាសម្គាល់ដំណាក់កាលកណ្តាលគឺជាបង្កបង្កើននូវសេរីភាពសហរដ្ឋអាមេរិក

ដែលគួរឲ្យមានផ្តល់សេចក្តីបដិសេធនៃបង្កបង្កើនដប់បី។ ពាក្យភាសាហ្វ្រេងស្កូប

«សេចក្តីពិត» គួរឲ្យមានបង្កើនឡើងដោយអក្សរសិល្បៈ

បន្ទាប់មកដោយអក្សរសិល្បៈដប់បី

បន្ទាប់មកដោយអក្សរសិល្បៈចុងក្រោយនៃអក្ខរក្រមភាសាហ្វ្រេងស្កូប។

រយៈពេលដែលយើងកំពុងពិចារណានៅឡើយនេះ មានសញ្ញាសម្គាល់របស់ព្រះអង្គទីមួយ

និងព្រះអង្គចុងក្រោយ ដដែលជាសេចក្តីពិត។ រយៈពេលនេះកំណត់ឲ្យរយៈពេលមួយដែលនាំ

ទៅដល់ការចាប់ផ្តើមនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សក្តិវិធីពីរច្បាប់នៃដី

ក្នុងនាមជានគរទីបួននៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ ហើយដូច្នេះ វាកំណត់ឲ្យរយៈពេល

មួយដែលនាំទៅដល់ទីបញ្ចប់នៃការគ្រប់គ្រងរបស់សក្តិវិធីពីរច្បាប់នៃដី

ក្នុងនាមជានគរទីបួននៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ។

រយៈពេលនោះមានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1989។ ឆ្នាំ 1776 ដល់

1798 គួរដាក់ផ្គុំគ្នាដល់ឆ្នាំ 1989

ដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអាក្រក់ដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

នៅពេលដែលសក្តិវិធីពីរច្បាប់នៃដីនិយាយដូចជានាគ

ដូចដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយច្បាប់ Alien and Sedition Acts។

វាគួរឲ្យមានដាក់សេចក្តីពិតខាងទំនាយមួយទៀតចូលក្នុងការសិក្សារបស់យើង។

សេចក្តីពិតនោះគឺជាធាតុមួយនៃ «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញាមួយ

ដែលជាញឹកញាប់គួរឲ្យមានមើលរំលង។ អាដុល្លែនសម្បទាននឹងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ឆ្នាំ

1798 គឺជា «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេដូច្នេះបញ្ចប់គ្រឹមនោះ

ពីព្រោះពួកគេមិនដឹងសោះថា រាល់បន្ទាត់កំណត់ទម្រង់ទាំងអស់

សរុបគ្នានឹងបន្ទាត់កំណត់ទម្រង់ផ្សេងៗទៀត។ រាល់បន្ទាត់កំណត់ទម្រង់ទាំងអស់

ចាប់ផ្តើមដោយ «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់»។

ម៉ូស្តេបសញ្ញាបង្កើនអំពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយម៉ូស្តេបសញ្ញាបង្កើនអំពីការនោះដល់

ហើយពេលវេលានៃបញ្ចប់នៃការនោះនៅក្នុងសង្គ្រាមកើតច្បាស់។

ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនរោត្តម
ទ្រង់នឹងបណ្តេញយើងមានហោរាមុនាក់កើតឡើងសម្រាប់អ្នក ពិភពលោកអ្នក
គឺពិភពនេះចំណោមបងប្អូនរបស់អ្នក ដូចជាខ្ញុំ។
អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្តាប់បង្គាប់ដល់ទ្រង់។ ចូរទិញកថា 18:15។

ព្រះយេស៊ូវត្រូវបាន «ដូចនឹង» ម្ចាស់។

ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំដឹងថា
អ្នករាល់គ្នាបានឮការនោះដោយអរិយធម៌ ដូចជាពួកអធិបតីរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។
ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងនោះ
ដដែលព្រះបានបង្ហាញទុកជាមុនតាមមាត់នៃព្យាករណ៍ទាំងអស់របស់ទ្រង់
ថាព្រះគ្រីស្ទនឹងទុកខ្លួននោះទ្រង់បានបំពេញឲ្យសម្រេចយ៉ាងដូច្នេះ។ ដូច្នេះ
ចូរប្រព្រឹត្ត ហើយវិលមក ដើម្បីបិទបញ្ចប់អំពើហាហាបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានលុបចោល
នូវពេលវេលានៃការស្វែងរកយើងមកពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់;
ហើយទ្រង់នឹងចាត់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់បានប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាជាមុនមក៖
ព្រះអង្គគឺនោះ សូមស្តាប់សូមឮទទួលទុករហូតដល់គ្មានការស្មារតីអ្វីៗទាំងអស់ឡើងវិញ
ដដែលព្រះបានមានបន្ទូលតាមមាត់នៃព្យាករណ៍ប្រសូតទាំងអស់របស់ទ្រង់
តាំងពីកំណើតលោកីយមក។ ដូច្នេះម្ចាស់និយាយដល់បុរសទាំងឡាយជាប្រាកដថា
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា នឹងលើកព្យាករណ៍មុនាក់ពីចំណោមបងប្អូនរបស់
អ្នករាល់គ្នាឡើងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាខ្ញុំ;
អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្តាប់ព្រះអង្គក្នុងគំរូការទាំងអស់
ដដែលព្រះអង្គនឹងមានបន្ទូលមកកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយវានឹងកើតមានថា
ព្រលឹងណាៗ ដដែលមិនស្តាប់ព្យាករណ៍នោះ នឹងត្រូវបំផុសឲ្យចេញពីចំណោមប្រជាជន។
មែនហើយ ព្យាករណ៍ទាំងអស់ចាប់តាំងពីសំយុងអាល្លៃ
និងអ្នកទាំងឡាយដដែលបានតាមមកក្រោយ អស់អ្នកដដែលបាននិយាយ
ក៏បានទាយទុកជាមុនអំពីចុងទាំងនេះដែរ។ កិច្ចការ 3:17-24។

ពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងបុរសគ្រីស្ទរបស់ម្ចាស់ គឺជាការប្រសូតរបស់លោក
ហើយវាជាមិត្តភាពបង្ហាញពីការប្រសូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
នូវពេលវេលាប្រសូតរបស់ទ្រង់គ្រីស្ទ និងម្ចាស់ មានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដដែលនឹងសាកល្បងជំនាន់នោះ។ ចំណេះដឹងអំពីការប្រសូតរបស់ពួកទាំងពីរ
បាននាំឲ្យអំណាចនាគន់អែហេស៊ីប និងនរោត្តម
ព្យាយាមសម្លាប់បុគ្គលដដែលបានសន្យាទុកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ។
ពួកអ្នកគង់រាល់នូវលើកនូវនូវ និងពួកហោរាប្រាជ្ញាពិសិដ្ឋកម្ម
តំណាងឲ្យអ្នកដដែលបានយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង នូវពេលវេលាចុងបញ្ចប់។

អ្វីដែលទទួលបានក្នុងត្រូវបានរំលងគឺថា នៅក្នុងសម័យចុងបញ្ចប់
មានសញ្ញាសម្គាល់ពីរ។ មិនមែនមានតែលោកម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះដដែលបានកើតទេ
ប៉ុន្តែបើឆ្លងមុននោះ បងប្អូនរបស់គាត់គឺលោកអធិបតីមានកើតផងដែរ។
បុរសមួយខ្មែរព្រះគ្រីស្ទបានប្រសូត
បងប្អូនដ៏ដូចមួយរបស់ទ្រង់គឺលោកយ៉ូហានក៏បានកើតផងដែរ។ ឆ្នាំ 1798
គឺជាការទទួលស្គាល់ដដែលពេញនិយមបំផុតអំពី «ពេលវេលានៃបញ្ចប់»
ហើយនៅក្នុងឆ្នាំ 1798 នោះ ស្តេច (គ្រឿងចក្រនយោបាយ) ដដែល (ស្តេចលូឡាទេ)
បានជិះលើកាត់កាលយុគដ៏ត្រូវបានសម្លាប់ ហើយមួយឆ្នាំក្រោយមក «ស្តេច»
ដដែលបានជិះលើស្តេចនោះក៏បានស្លាប់ដែរ។

ក្នុងឆ្នាំ 1989 មានបុរាណាធិបតីពីររូប។ Reagan បានគ្រប់គ្រងរហូតដល់ពិធីសប្បុរសភាពកាន់តំណែងក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយបន្តទាប់មក Bush ទីមួយបានចាប់ផ្តើមរដ្ឋបាលរបស់លោក។ ចុងបញ្ចប់នៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ គួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាឈ្មួញដោយសេរី ហើយនៃពេលវេលាដែលមេចក្រីក្រ Cyrus ក្នុងរូបរបស់ Darius បានប្រហារជីវិត Belshazzar នៃយប់នៃពិធីបំបែកច្រើននោះ Darius គឺជាសត្វចេតិកបុរាណ។ Darius និង Cyrus តំណាងឲ្យសញ្ញាសម្គាល់ទាំងពីរនៃគ្រាចុងបញ្ចប់នោះ។

ទំនាក់ទំនងតាមទំនាយរវាងម៉ូសេ និងអារ៉ុន យ៉ូហាន និងព្រះយេស៊ូវ ដារីយ៉ូស និងគីរីស សម្រាប់ភាព និងសម្រាប់ភាព ព្រមទាំង រហេតុនៃ និង ប្តីស សុទ្ធតែជាបុរាណនៃព្រះលីទំនាយ នៃពេលវេលាដែលគួរឲ្យមានសិក្សាដោយវិធីសាស្ត្រគួរឲ្យអរិះឆ្លើយយើងចង់បង្ហាញនូវទំនាក់ទំនង យ៉ូហាន ដល់ជាបងប្អូនដ៏ដូចមួយរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាសំឡេងនៃទីរលោសបាន ដល់គួរឲ្យមានប្រៀបធៀបជាមុនដោយអារ៉ុន ប្អូនប្រុសរបស់ម៉ូសេ ដល់បានផ្ទុយនឹងឈ្មោះនៃក្នុងទីរលោសបានដើម្បីបង្កប់ម៉ូសេ ដើម្បីបង្កើនជាសំឡេងរបស់គាត់។

ក្នុងរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំមុនការចាក់ប្រដាប់របស់ព្រះគីរីសុទ្ធ និងសម្រាប់រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំមុនអ្នកប្រឆាំងព្រះគីរីសុទ្ធ មានសញ្ញាសម្គាល់មួយដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណ «សំឡេង» មួយ។ សម្រាប់ព្រះគីរីសុទ្ធ នោះគឺជាសំឡេងរបស់យ៉ូហាន ដល់ស្រីកេឡូធីននៃទីរលោសបាន។ នៅឆ្នាំ 533 បាសទីនឿនបានចេញព្រះរាជក្រឹត្យមួយ ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកប្រឆាំងព្រះគីរីសុទ្ធ ថាជាអ្នកកកតែម្យ៉ាងអ្នកប្រកាន់លទ្ធិខុសឆ្គង និងជាប្រមុខនៃក្រុមជំនុំ។ ព្រះរាជក្រឹត្យរបស់បាសទីនឿនគឺជា «សំឡេង» ដល់បានរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ «ក្រឹត្យ» ច្បាប់ផ្ទៃក្នុងនៃក្រុមប្រឹក្សាអីរ៉ាណេ ក្នុងឆ្នាំ 538។

កងទ័ពរបស់លោកស្វីសទូទៅ គឺជាសំឡេងដល់បញ្ជាក់ថា ការយកឈ្នះក្នុងហាប៊ីឡូនរបស់ដារីយ៉ូសជិតមកដល់ហើយ។

ការមកដល់នៃកងទ័ពរបស់ស្វីសនៃមុខងារជាទីក្នុងហាប៊ីឡូន គឺសម្រាប់ជនជាតិយូដា ជាសញ្ញាថា ការដោះពួកគេចេញពីភាពជាឈ្មួញដោយកំពុងខិតជិតមកដល់។ ជាមួយសត្រូវមុនកំណើតរបស់ស្វីស ព្រះវិញ្ញាណនៃការបំផុសគំនិតបានរៀបរាប់អំពីគាត់ដោយឈ្មោះ ហើយបានឲ្យមានការកត់ត្រាទុកអំពីកិច្ចការពិតប្រាកដដល់គាត់គួរឲ្យផ្ទុយ ក្នុងការយកទីក្នុងហាប៊ីឡូនដោយមិនឲ្យដឹងខ្លួន និងក្នុងការរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ការដោះលែងកូនចៅនៃភាពជាឈ្មួញ។ តាមរយៈអសោយ មានព្រះបន្ទូលគួរឲ្យមានថា៖

«ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះដល់អ្នកដែលទ្រង់បានចាក់ប្រដាប់ គឺដល់ស្វីស ដល់យើងបានកាន់ដៃស្រែករបស់គាត់ ដើម្បីបង្កក្បាបសាសន៍ទាំងឡាយនៃមុខគាត់; ... ដើម្បីបំបិទទ្វារពីរឃាំងនៃមុខគាត់; ហើយទ្វារទាំងនោះនឹងមិនបិទឡើយ; យើងនឹងទៅមុខអ្នក ហើយផ្ទុយនឹងទឹកនៃក្រោងរៀងក្នុងឡើយវិញ; យើងនឹងកម្ទេចទ្វារលង្កាបនៃបំណែកក្រោយ ហើយកាត់ផ្តាច់នាងដកៃ; ហើយយើងនឹងប្រគល់ឲ្យអ្នកនូវកំណប់នៃទីងងឹត និងទ្វារពុយសម្រាប់គ្រឿងកំហែងនៃសម្លាត់ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានដឹងថា យើង គឺព្រះយេស៊ូវ ដល់ហៅអ្នកតាមឈ្មោះរបស់អ្នក ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល»។ អសោយ

នរោត្តមលេងលែត្បូរមានទទួលស្គាល់ថា ព្រះបន្ទូលទំនាយមួយ «គ្រាចុងបញ្ចប់»
ត្បូរមានបង្កើតឡើងដោយសាក្សីពីរបួសព្រះសម្ពាសនា
នោះក៏អាចទទួលស្គាល់បានផងដែរថា សញ្ញាសម្ពាសនាមួយក្នុងចំណោមទាំងពីរ
តំណាងឲ្យការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការប្រកាស
ឬការព្រមានអំពីបុរេត្តិសាស្ត្រដែលកំពុងខិតមកជិត។ អារ៉ុន យ៉ូហាន ស្ទីស និង យូសេប៊ីន
តំណាងឲ្យសញ្ញាសម្ពាសនាមួយដែលនាំមុខគ្រាចុងបញ្ចប់។ គ្រាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798
គឺជាចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលដែលត្បូរមានតំណាងពីឆ្នាំ 1776 រហូតដល់ឆ្នាំ 1798។
សញ្ញាសម្ពាសនានៃកំណត់ប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ
គឺជាសំឡេងដែលស្រកែនទៅទីរហោស្ថាន សម្រាប់បុរេត្តិសាស្ត្រដែលកំពុងខិតមកជិត។ បុរេ
ត្តិសាស្ត្រនោះមានចាប់ផ្តើមដោយការបោះពុម្ពពុទ្ធសាសនាមួយដែលបដិសេធការគ្រប់គ្រង
ដោយប្រជុំការប្រកាសស្តីពីប្រវត្តិសាស្ត្រប្រកាស ហើយវាមានបញ្ចប់ដោយការបោះពុម្ពពុទ្ធសា
សនាមួយដែលតំណាងឲ្យលក្ខណៈរបស់ជនដាច់ការ។ ការបោះពុម្ពពុទ្ធសាសនានៃកំណត់
មានតំណាងឲ្យ «ការព្រមាន» អំពីបុរេត្តិសាស្ត្រដែលនឹងមកដល់
ហើយការព្រមាននោះគឺថា រដ្ឋប្បវេណីនុញ្ញាតសេហ្វប្រធាន
នឹងត្បូរមានបដិសេធនៃចុងបញ្ចប់នៃបុរេត្តិសាស្ត្រនោះ។

បន្ទាប់មកនៃបុរេត្តិសាស្ត្រនោះមានចាប់ផ្តើមត្បូរមានឡើងមុតងទៀតនៃឆ្នាំ
1989 ហើយវាបញ្ចប់នៃឯកវិគ្គយថ្មងអែទីក្យុន នរោត្តមលេងលែការព្រមានពីទីរហោស្ថាន
កាលពីពីររយឆ្នាំមុននៃឆ្នាំ 1789 ត្បូរមានបដិសេធនៃ ឆ្នាំ 1989
គឺជាពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃចុងខាងស្តាំ
ហើយវាស្របគ្នានឹងពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798។ ឆ្នាំ 1989 ស្របគ្នានឹងឆ្នាំ
1776 ហើយក្រុមថ្មងអែទីក្យុនតំណាងឱ្យឆ្នាំ 1798។
នរោត្តមលេងលែបុរេត្តិសាស្ត្រដែលឥទ្ធិពលនៃមិត្តទាំងអស់ត្បូរមានបំពេញ
គឺជាបុរេត្តិសាស្ត្រដែលមានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ហើយបន្តរហូតដល់ការព្រមាននៃឆ្នាំ 1789 ត្បូរមានសម្រេច
ហើយរដ្ឋប្បវេណីត្បូរមានលុបចោល។ ត្បូរមានសញ្ញាសម្ពាសនាមួយនៃកំណត់
ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់មិនដែលផ្តល់បុន្នឡើយ។
សញ្ញាសម្ពាសនានោះនឹងតំណាងឱ្យការព្រមានមួយសម្រាប់បុរេត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍
ដែលចាប់ផ្តើមនៅឯកវិគ្គយថ្មងអែទីក្យុនដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

ឆ្នាំ ១៩៨៩ សម្ពាសនាពេលវេលានៃបញ្ចប់នៃក្នុងខ ៤០
ដដែលនាំទៅដល់ច្បាប់ថ្មងអែទីក្យុននៅក្នុងខ ៤១។
សារព្រមានដែលមានមកដល់បន្ទាប់ពីពេលវេលានៃបញ្ចប់ ប៉ុន្តែមុនច្បាប់ថ្មងអែទីក្យុន
គឺថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ វាព្រមានថា
នៃចុងបញ្ចប់នៃសម័យបុរេត្តិសាស្ត្រនោះ រទេនាទីបីដែលមានមកដល់នៃថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយត្បូរមានទប់ស្កាត់គុណម្យ
នឹងវាយប្រហារមុតងទៀតដោយជាការកុញក្នុងអំឡុងពេលមិនមានរំពឹងទុក
ហើយទីក្រុងរាប់ពាន់នឹងត្បូរបំផ្លាញ។ នរោត្តមលេងលែការបំផ្លាញនោះមកដល់
សាតាំងនឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់វា
ហើយកិច្ចការនោះចាប់ផ្តើមនៅច្បាប់ថ្មងអែទីក្យុនដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

“ឱ សូមឲ្យបុរាណសត្វរបស់ព្រះមានការយល់ដឹងអំពីការបំផ្លាញដ៏ឆាប់រហ័សនៃក្រុងរាបបំពាន់ ដល់ឥឡូវនេះសូមឲ្យវាមានបុគ្គលិកឲ្យការគោរពបូជាប្រព្រឹត្តទៅហើយ! ប៉ុន្តែមនុស្សជាតិច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកដែលគួរតែប្រកាសសេចក្តីពិត កំពុងតែចោទប្រកាន់ និងកាត់ទោសបងប្អូនរបស់ខ្លួន។ នៅពេលព្រះចេស៊ីតាប្រើចិត្តរបស់ព្រះយាងមកលើគំនិតរបស់មនុស្ស នោះនឹងមានការផ្តល់បុគ្គលិកយ៉ាងច្រើនណាស់មួយ។ មនុស្សនឹងមិនមានចិត្តក្នុងការទៅរកការរីកគន់ និងបំផ្លាញទៀតឡើយ។ ពួកគេនឹង មិនឈរនៅក្នុងទីតាំងដដែលរវាងពន្លឺមិនឲ្យចង្អាតចោលទៅកាន់ពិភពលោកទៀតឡើយ។ ការរីកគន់ និងការចោទប្រកាន់របស់ពួកគេ នឹងត្រូវបញ្ចប់។ អំណាចទាំងឡាយរបស់សត្វកំពុងប្រមូលផ្តុំគ្នាសម្រាប់សង្គ្រាម។ ការប្រយុទ្ធជ័យគឺជាស្ថានភាពនៃខាងមុខយើង។ ចូរមកជិតគ្នា បងប្អូនប្រុសស៊ីរីរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរមកជិតគ្នា។ ចូរចងក្រងជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ‘កុំថាថា សម្តីនេះមិនពិតឡើយ... ក៏កុំខ្លាចតាមសេចក្តីដែលពួកគេខ្លាច ឬតក់ស្លុតឡើយ។ ចូរកែប្រែយុទ្ធសាស្ត្រពិភពលោកជាបរិសុទ្ធជាមួយខ្លួនទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយចូរឲ្យទ្រង់ជាសេចក្តីខ្លាចរបស់អ្នក និងជាសេចក្តីភ័យនៃគំរាមរបស់អ្នក។ ហើយទ្រង់នឹងផ្សព្វផ្សាយនូវការរីកគន់មួយ ប៉ុន្តែជាមុននឹងឲ្យជំពប់ និងជាមុននឹងផ្សព្វផ្សាយនូវពាក់ចិត្តដល់ពូជអីស្រាអែលទាំងពីរផ្ទះ ជាអនាគត និងជាសំណាញ់ដល់អ្នកស្រុកក្នុងយូស៊ីយ៉ា។ ហើយមនុស្សជាតិច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេនឹងជំពប់ ដួល ហាក់បែក ត្រូវជាប់អនាគត ហើយត្រូវបាត់បង់។’

«ពិភពលោកគឺជាឆាកលេខនៃមួយ។ អ្នកសម្តែងទាំងឡាយ គឺជាអ្នករស់នៅក្នុងរាងកាយ កំពុងត្រៀមខ្លួនដើម្បីប្រឈមនឹងក្លែងទីរបស់ខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាពកម្រិតដ៏ធំចុង ក្រោយ។ ព្រះគ្រីស្ទមានមើលរំលងហាក់។ ក្នុងចំណោមមហាជនដ៏ធំនៃមនុស្សជាតិ គ្មានសាមគ្គីភាពឡើយ លើកលែងតែនៅពេលមនុស្សចង់សម្តែងនូវគំនិតដើម្បីប្រឈម មុនចេតនាបំណងអត្ថប្រយោជន៍របស់ខ្លួន។ ព្រះកំពុងទតមើល។ ព្រះបំណងរបស់ទ្រង់ទាក់ទងនឹងអ្នកក្រោមបង្គាប់បង្គាប់របស់ទ្រង់នឹងត្រូវបានបំពេញសម្រាប់។ ពិភពលោកមិនត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃមនុស្សទេ ទោះបីជាព្រះកំពុងអនុញ្ញាតឲ្យធាតុនៃភាពច្របូកច្របល់ និងភាពអនាធិបតេយ្យគ្រប់គ្រងអស់មួយរយៈកាលក៏ដោយ។ អំណាចមួយពីខាងក្រោម កំពុងផ្សព្វផ្សាយដើម្បីនាំឲ្យកើតមានឡើងនូវឆាកចុងក្រោយដ៏ធំក្នុងស្ថានភាពកម្រិត មុននេះ គឺសាតាំងមកក្នុងរូបជាព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយបុរាណវិទូគ្រប់គ្រងទាំងការបោះបង្គោលនៃចេតនាដ៏ទុច្ចរិត ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងឡាយដែលកំពុងចង់ខ្លួនជាមួយគ្នានៅក្នុងសមាគមសម្បទាន។ អស់អ្នកដែលកំពុងចុះចូលចំពោះកិលសេនៃការចង់សម្តែង កំពុងអនុវត្តតាមផែនការរបស់សត្វ។ មូលហេតុនឹងត្រូវបានតាមដោយផលវិបាក។»

«ការរំលងបំពានដ៏គង់កម្រិតអតិបរមារបស់វាហើយ។ ភាពច្របូកច្របល់បំពេញពិភពលោក ហើយសេចក្តីភ័យស្នូលនៃស្ថានភាពដ៏ធំមួយនឹង មកលើមនុស្សលោកក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ ទីបញ្ចប់នៃជីវិតណាស់។ យើងដល់ស្ថានភាពសេចក្តីពិត គួរតែត្រៀមខ្លួនសម្រាប់អ្វីដែលនឹងឆាប់រហ័សណាស់មកលើពិភពលោក ដូចជាការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏លឿនលឿន។ Review and Herald, September 10, 1903.

ការព្រមានដដែលៗត្រូវបានគំរាមដោយនិមិត្តរូបដោយការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃ
ឆ្នាំ 1789 នោះ គឺជាការព្រមានរបស់ទេវតាទីបី ដដែលៗឡប់ទៅកាន់សេរីពីរ
នៃពេលវេលាដែលការបោះតុល្យវិធីមួយសន្លឹកប័ណ្ណនានាក៏ចាប់ផ្តើមឡើង។
ការព្រមាននោះ គឺជាការព្រមាននៃសំឡេងទីមួយក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ប្រាំបី
ហើយមិនត្រឹមតែការផ្សព្វផ្សាយក្នុងរយៈកាលដ៏ល្អនៃពេលវេលានោះប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងគេគឺជារបស់រដ្ឋធម្មនុញ្ញផ្ទាល់ក៏ត្រូវបានផ្តល់សក្ខីភាពដល់
រដ្ឋធម្មនុញ្ញត្រូវបានរៀបរៀងឡើង ហើយមានមូលដ្ឋានលើច្បាប់អង់គ្លេស
ដែលទស្សនវិជ្ជាគឺជាការរស់រវើកកំណត់និយមន័យយ៉ាងសាមញ្ញថា
«មនុស្សម្នាក់គ្មានទោស រហូតដល់មានការបញ្ជាក់ថាមានទោស»។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញត្រូវ
បានរៀបរៀងឡើងក្នុងគោលបំណងបដិសេធនូវអ្វីដែលគេស្មានថាជាច្បាប់ប៉ូម៉ាដ
ដែលទស្សនវិជ្ជាគឺជាការរស់រវើកកំណត់និយមន័យយ៉ាងសាមញ្ញថា
«មនុស្សម្នាក់មានទោស រហូតដល់មានការបញ្ជាក់ថាគ្មានទោស»។

ការព្រមានពីទីរហោស្ថាននៃឆ្នាំ ១៧៨៩ ដល់គំរាមដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
នោះគំរាមឱ្យការព្រមាននៃថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយមិនត្រឹមតែការដដែលៗ
កំពុងឆេះបានសម្គាល់បុរសគុតិសាស្ត្រនោះដោយការសម្រេចពិតប្រាកដតាមអក្សររបស់
នោះទេ ប៉ុន្តែការអនុម័ត (ការនិយាយ) នៃ Patriot Act ក៏បានគំរាមឱ្យការព្រមាននោះដដែលៗ

ច្បាប់ Patriot Act (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools
Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) ត្រូវបានដាក់ស្តង់ដារសភាស
ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្បាប់នេះត្រូវបានដាក់ស្តង់ដារនៅក្នុងសភាគំរាមសន្យាថ្ងៃទី
២០០១។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះត្រូវបានដាក់ស្តង់ដារនៅក្នុងសភាថ្ងៃទី
២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយនៅក្នុងព្រឹទ្ធសភានៅថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០១។
វាត្រូវបានចុះហត្ថលេខាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាច្បាប់ដោយប្រធានាធិបតី George W. Bush
នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០១។ ច្បាប់ Patriot Act
មានគោលបំណងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងការស៊ើបអង្កេត
និងទប់ស្កាត់អំពើហិង្សា ព្រមទាំងពង្រីកអំណាចនៃការប្រឆាំង
និងការអនុវត្តច្បាប់ ហើយវាបានបដិសេធគោលការណ៍មូលដ្ឋាន
និងជាគ្រឹះនៃច្បាប់អង់គ្លេស ដដែលៗកំណត់ថាមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានចាត់ទុកថាគ្មានទោស
រហូតដល់មានការបញ្ជាក់ថាមានទោស។ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ
វានៅតែត្រូវបានប្រើដោយពួកស្តីសម្រេចនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល
ដើម្បីបិទចោទពីនីតិវិធីត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ សិទ្ធិឯកជនភាព
និងការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់របស់យើង។

«តើសុំថាភាពរបស់យើងនៅក្នុងពេលវេលាដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច
និងដ៏ឧឡារិកនេះយ៉ាងណា? អូ អនិច្ចា
តើអំនួតកំពុងមានអំណាចនៅក្នុងព្រឹទ្ធសភាខ្មាំងប៉ុណ្ណា តើមានពុតគុបុតប៉ុណ្ណា
តើមានការបោះឆ្នោតប្រឆាំងប៉ុណ្ណា
តើមានសេចក្តីស្មោះត្រង់ចំពោះការតុបតែងខ្លួន ការលង្វើចតុប្បយោជន៍
និងការកម្សាន្តប៉ុណ្ណា តើមានបំណងចង់បានឧត្តមភាពប៉ុណ្ណា!
អំពើហិង្សាទាំងនេះទាំងអស់បានផ្តើមឱ្យចិត្តគំនិតដ៏តស៊ូអាប់ ដូចនេះហើយ
អ្វីៗអស់កល្បជានិច្ចមិនត្រូវបានយល់ដឹងឡើយ។

តើយើងមិនគួរសួររដ្ឋាភិបាលថា ដើម្បីបង្កើនយើងឱ្យបានខ្លាំងជា
យើងកំពុងស្ថិតនៅទីណាក្នុងបុរេសតិសាស្ត្រនៃលោកយើង? តើយើងមិនគួរកុណា
យកមុខងារយល់ដឹងអំពីកិច្ចការដែលកំពុងត្រូវបានសម្រេចសម្រាប់យើងនៅពេល
នេះទេឬ និងអំពីតំណែងដែលយើងជាមនុស្សសហគ្រាសកាន់កាប់
ខណៈដែលកិច្ចការនៃការផ្ទេរជំនួញនេះកំពុងដំណើរការ? បុរសនិយាយយើងមានការយកចិត្ត
តុតទុកដាក់ណាមួយចំពោះសេចក្តីសង្ស័យច្រើននៃព្រលឹងរបស់យើង
នោះយើងត្រូវតែផ្ទេរការផ្តល់បង្គោលដូចជាបង្គោលដូចជាមួយ។
យើងត្រូវតែស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ដោយការប្រព្រឹត្តទុកចិត្តបុរាណ;
យើងត្រូវតែដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ស្របច្បាប់យ៉ាងដុល្លារនៃព្រលឹង
សាភាពអំពីហេតុបង្កើន ដើម្បីបង្កើនអំពីហេតុទាំងនោះត្រូវបានលុបចោល។»

«យើងមិនត្រូវនាំស្ថិតិលើដីដែលមានមនុស្សស្រស់ស្អាតនោះទេទៀតឡើយ។
យើងកំពុងខិតខំយ៉ាងឆាប់រហ័សដល់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលរបស់យើង។
សូមឲ្យគ្រប់ព្រលឹងសួរខ្លួនឯងថា តើខ្ញុំឈរនៅយ៉ាងដូចម្តេចនៅចំពោះព្រះ?
យើងមិនដឹងថា ឈ្មោះរបស់យើងអាចត្រូវបានយកមកបញ្ចូលពីប្រមាត់របស់ព្រះគ្រី
ស្ទនេះទេពេលណា

ហើយករណីរបស់យើងអាចត្រូវបានសម្រេចដូចជាក្រោយនៃពេលវេលានោះឡើយ។ ឱ!
ឱ! តើសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះនឹងទៅយ៉ាងណា?
តើយើងនឹងត្រូវបានរាប់បញ្ចូលជាមួយមនុស្សសុចរិត
ឬនឹងត្រូវបានបោះបង់ទុកក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់?»

«សូមឲ្យពួកជំនុំក្រោយឡើង ហើយប្រព្រឹត្តទុកចិត្តការថយក្រោយរបស់នាង
នៅចំពោះព្រះ។ សូមឲ្យអ្នកយាមភ្នាក់ងារឡើង
ហើយផ្តល់តម្លៃឱ្យមានសំឡេងច្បាស់លាស់។ នេះជាការព្រមានដ៏ច្បាស់លាស់មួយ
ដែលយើងត្រូវប្រកាស។ ព្រះទ្រង់បង្កើតជាប់ដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ថា
“ចូរស្រឡាតែឲ្យខ្មាំង កុំទុកទោស លើកសំឡេងរបស់ឯងឲ្យដូចគ្នា
ហើយបង្កាញបុរាណសុភមង្គលរបស់យើងពីការរំលងរបស់ពួកគេ
និងពូជពង្សយ៉ាងក្របីអំពីហេតុបង្កើនពួកគេ។”
ត្រូវតែទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់បុរាណជនឲ្យបាន
បើមិនអាចផ្ទេរជំនួញនេះបានទេ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងអស់នឹងឥតប្រយោជន៍;
ទោះបីជាទេវតាមនាក់ពីស្ថានសួគ៌ចុះមកនិយាយដល់ពួកគេដោយ ពាក្យរបស់គាត់ក៏
មិនអាចមានប្រយោជន៍លើសពីដូចជាគាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់គ្រូចៀកគ្រូជាការបស់
សេចក្តីស្មោះប៉ង។ ពួកជំនុំត្រូវតែបញ្ជាក់ឡើងទៅរកសកម្មភាព។
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះមិនអាចយាងមកបានឡើយ ទាល់តែនាងរៀបចំផ្តល់ជាមុន។
ត្រូវមានការស្រងើយរក្សានូវចិត្តយ៉ាងស្មោះត្រង់ពីចិត្ត។ ត្រូវមានការអធិស្ឋានរួមគ្នា
ដោយអត់ធ្មត់មិនលះបង់ ហើយតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ
ត្រូវទាមទារព្រះបន្ទូលសន្តិភាពរបស់ព្រះ។ ត្រូវមាន
មិនមែនការស្តង់ដារសំពត់ហែលលើកាយ ដូចក្នុងសម័យបុរាណទេ
ប៉ុន្តែជាការបន្ទាបខ្លួនក្នុងព្រលឹងយ៉ាងដុល្លារនៃព្រលឹង។
យើងគ្មានហេតុផលស្នូលបីក្នុងសម្រាប់អបអរសាទរខ្លួនឯង
ឬលើកតម្កល់ខ្លួនឯងឡើយ។
យើងគួរបន្ទាបខ្លួននៃក្រោមព្រះហស្តគឺមានឬទេសភាពរបស់ព្រះ។
ទ្រង់នឹងយាងមកដើម្បីបង្កើនលោម
និងប្រទានពរដល់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ដោយស្មោះត្រង់។»

«កិច្ចការនេះស្ថិតនៅមុខយើង; តើយើងនឹងចូលរួមក្នុងវាឬ?
យើងត្រូវតែធ្វើការយ៉ាងឆាប់រហ័ស យើងត្រូវតែដើរទៅមុខយ៉ាងខ្លាំងបំផុត។
យើងត្រូវតែរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ថ្ងៃដែលជំនាន់នេះអម្បាញ់។
យើងគ្មានពេលវេលាបាត់បង់ទេ
គ្មានពេលវេលាសម្រាប់ចូលរួមក្នុងគោលបំណងអាក្រក់ណាមួយឡើយ។
ពិភពលោកត្រូវតែទទួលបានការរីកចម្រើន។ តើយើងកំពុងធ្វើអ្វីខុស?
ក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់ៗ ដើម្បីនាំយកពន្ធលើទៅដាក់នៅមុខអ្នកដទៃ?
ព្រះមានបុគ្គលិកការងាររបស់ខ្លួនដល់មនុស្សគ្រប់រូប;
មនុស្សគ្រប់គ្នាមានផ្ទះក្បែរពេញ
ហើយយើងមិនអាចមើលរំលងកិច្ចការនេះបានឡើយ
លើកលែងតែប្រយោជន៍មុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ដល់ព្រលឹងរបស់យើង។»

“ឱ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ
តើអ្នករាល់គ្នានឹងធុរឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចេញយុទ្ធវិញ?
ហើយបណ្តាលឱ្យទ្រង់ចាកចេញឬ?
តើអ្នករាល់គ្នានឹងបិទព្រះអង្គគង្គ្រោះដ៏ប្រទានពរ ទុកនៅខាងក្រៅ
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់មានគ្រឿងខ្លួនសម្រាប់ត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ឬ?
តើអ្នករាល់គ្នានឹងទុកឱ្យព្រលឹងទាំងឡាយរំលោភទៅ
ដោយគ្មានចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាសុំឡាញ់សេចក្តីសុខសួររបស់ខ្លួនខ្ពស់ពេក
មិនព្រមទទួលនឹងបន្ទុកដល់ព្រះយេស៊ូវមានទ្រង់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាឬ?
ចូរឱ្យយើងភ្ញាក់ឡើងពីការគង្គ្រោះ។ ‘ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ចូរចាំបាច់;
ពីព្រោះមានសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាសិងហង្សលើគ្រាប់ កំពុងដើរឡើង
ស្រងែរកអ្នកណាដល់អាចលេបគ្រាប់បាន។’” Review and Herald, March 22, 1887.